

Már sötétedett amikor végre leparkoltam a gyártelepen és gyorsan felszaladtam a lakásba. Szerettem itt élni és mindig sikerült megnyugodnom, bármi is foglalkoztatott. A fekete-fehér éles ellentéte mindig barátságosan hatott rám, a fotelekből hívogatóan kényelmeset választottam, és bár a konyha is fel volt szerelve mindennel, amire csak egy háziasszonynak szüksége lehetett viszonylag ritkán volt használatban.

Odaléptem az asztalhoz és elmerengtem a fiatal lány holttestét nézegetve. Vártam az isteni szikrát, vajon mi olyat követhetett el szegény, ami miatt egy kádban megfojtva kellett végeznie? Talán látott, vagy hallott valamit, ami végül rosszul sült el? Vagy talán a támogatója többé nem kapta meg tőle a megfelelő szolgáltatást így kiszorította belőle a szuszt is?

Az ember azt gondolná, ha valakit vízbe fojtanak, az annyira erőteljes tevékenység, hogy ezernyi nyoma marad az áldozat bőrén. Itt azonban alig egy-két mélybordó folt látszott, azok is a lány mellén, nem pedig a nyakán. Ezt nem értettem. Belehallgattam dr Spokk kommentárjába, aki szerint nem volt szexuális támadás, vagy közösülés a halála előtt, vagyis a mellét más okból szorongatta a gyilkosa.

A helyszín mintha egészen rituálisan lett volna elrendezve, de ugyanúgy jelenthette azt is ,hogy romantikus estére készült, ami az oka annak, hogy Chaterine, a szobatársa nem volt otthon. Giovanni viszont azt mondta, szerinte a lány nem járt senkivel, sohasem fogadott nem odaváló vendéget, leginkább csak a táncnak élt.

Ahogy a nyitott mellkas képei kerültek a szemem elé egyből értettem, miért biztos dr Spokk a fojtogatásban és nem abban, hogy véletlenül fulladt meg. A mélyvörös hús és a sötét sárgás zsírszövetek között kétoldalt apró bevérzések látszódtak a nyak bőr alatti lágy részein. Ez csak a boncolás után lehetett egyértelmű, de 100%os bizonyosságot adott arról, hogy a lányt erőszakosan tartották a víz alatt.

Viszont nem sokat küzdhetett, mert nem találtak DNSt a körme alatt, nem volt bevérzés a szemén, mintha túlságosan hamar belenyugodott volna abba, hogy ő most itt meg fog halni.

Ahogy gondolatmenetem végére értem két lány, barna kar simult körém és mivel reflexből megfordultam egy vastag, húsos érzéki ajak szorult az enyémre és fojtott belém minden tiltakozást. Természetesen azonnal rájöttem, hogy ki az, amint megéreztem nyelvét a számban és az illatát az orromban. Nylah volt, az egyik legsikeresebb mestertolvaj, akit csak számon tartottak a szakmában. Soha, semmi nyomot nem hagyott maga után a helyszíneken, kivéve az illatát. Lady Perfume- nek is becézték rendőri körökben és azt hiszem, ha tudták volna, mennyire dögösen néz ki, akkor kétszeres erővel nyomoztak volna utána, hogy gyönyörködhessenek benne. Ezek után butaság lett volna megkérdezni, ugyan hogy is jutott be hozzám és mivel már nem az első alkalom volt, ezért csak rá mosolyogtam és itallal kínáltam.

- Ugye nem gondold, hogy a whiskey készleted miatt látogattalak meg? - suttogetta alig hallhatóan és érzéki dorombolásnak ható hangjától egyből minden más kiment a fejemből. Éreztem, hogy a nadrágom megkeményedik és ez jóleső volt azután, amit egész délután Giovanni mellett kellett elviselnem.

Odaléptem Nylah-hoz most én öleltem át, mire készségesen hozzám simult. Nagyon régóta, még anyám idejéből ismertük egymást, amikor egyik éjjel hozzánk tört be,

mert úgy hallotta, hogy itt értékes ékszerekre lelhet. Amikor épp kincseink után kutakodott nagy lelkesen én egyszer csak kisétáltam a szobámból álmosan, kócosan, ital után keresgélve és ott találtam a nappali sarkában, ahogy a terítők és ágyneműk között turkál.

Volt annyi eszem, hogy ne verjem fel a házat, és bevallom, ahogy megláttam légies fekete áruhájában, ahogy akkor rám tekintett eszembe sem jutott segítségért kiáltani.

Ő is meglepődött, de gyorsan összekapta magát és az ablakhoz ugrott, majd egyetlen jól irányzott ugrással eltűnt a szemem elől.

Sokáig nem hallottam felőle, aztán amikor megvettem ezt a lakást, akkor egyik éjjel csak úgy megjelent nálam, álmomból ébresztett és a sokkot hamar átvette a férfias izgalom, magam alá gyűrtem és egy fergeteges éjszakát töltöttünk el egymás karjaiban. Reggelre megint kámforrá változott, és sosem tudhattam mikor bukkan fel legközelebb.

Most viszont itt volt és nem kívántam tovább gondolkozásra fecsérelni az időt. Egy kicsit megemeltem a fejét és végre megcsókoltam, amit elégedett nyögéssel vett tudomásul. Még szorosabban simult hozzám, végül belekuncogott az ajkaimba amikor észrevette sürgető merevedésemet.

A karomba kaptam és úgy tettük meg azt a néhány lépést az ágyig, ahol nevetve nyúltunk végig, simogattam, ahol értem, ő pedig ráncigálta le rólam a farmeromat, majd hallottam ahogy egy gombom elreped amikor az ingemhez érkezett. Közben már a mellét csókolgattam, szívogattam, kényeztettem, de úgy tűnt ma nagyon türelmetlen és egyből magára húzott. Egy úriember pedig nem várakoztat meg egy hölgyet, villant fel az utolsó értelmes gondolat az agyamban, aztán elborított mindent a szenvedély és a sürgető vágy, hogy élvezni halljam...

Néhány órával később az ágyban feküdtünk még mindig és a kajafutárt vártuk amikor beleszipantott vékony cigarettájába, majd az én ajkamhoz érintette. Én is slukkoltam egy jó mélyet, vele valahogy mindig ösztönös mozdulatnak éreztem ezt is, és elégedetten sóhajtottam miközben kifújtam a füstöt.

- Tudod, miközben vártalak megnéztem az asztalon a 3Ds képet. - még mindig nagyon halkán beszélt, talán mert megszokta, hogy munka közben mindig rettentő csendesnek kell lennie és mert munkán kívül ugyanúgy a magányos életet részesítette előnyben, akárcsak én.

- Aham - nyögtem fel és vártam a folytatást.

- Megnézted már tüzetesebben a szobát?

-Nem, először a holttestet vizsgáltam át. Láttál valami érdekeset? - kézen fogott, felhúzott az ágyról és odalépett az asztalhoz, amit egy gombnyomással újra életre keltettem.

-Figyelj csak, ez a szoba egy kicsit túl normálisan van felforgatva érted? Mintha tervbe lett volna véve, mintha véletlennek akarták volna szándékosan beállítani.

-Én nem látok semmit, csak szanaszét szórt ruhákat, használati tárgyakat és néhány felborított bútort.

- Igen, de olyan, mintha valaki egy pontos forgatókönyvet követett volna. Amikor dühből, vagy a kutatás hevében forgatsz fel valamit, akkor az ösztöneid vezetnek, nem

pedig a tervszerűség. És van még valami.. - szándékosan húzta az időt, mert a csodálatot akarta látni a szememben, ami azonnal ki is gyúlt, kedves rámosolyogtam és bólintottam.

-Micsoda?

-Nézd meg az ajtót. A biztonsági zárat belülről szakították le. Ha kintről rúgják vagy feszítik be az ajtót, akkor sokkal egyenesebben szakad ki a fából, míg ha belülről próbálsz ezt akkor jobban a föld ill. magad felé húzod automatikusan, vagyis lefelé szakad ki.

-Ez azt jelenti, hogy valaki szándékosan próbálta sima betörésnek beállítani, miközben egyetlen célja Lora megölése volt?

-Igen, pontosan ezt gondolom. Valaki tudatosan, hideg fejjel, előre megfontolt szándékkal rendezett el mindent így. Ez nem egy hirtelen, szenvedélyből elkövetett gyilkosság volt.

-Köszönöm Nylah, nagyon sokat segítettél, és nekem most azonnal dolgom van. Először is telefonálnom kell néhányat, aztán beugrok Jonathanhoz... - nem tudtam befejezni a mondatot, mert éreztem, hogy letérdel elé és olyan módon kezd kényeztetni, amit egyetlen értelmes férfiember sem utasít vissza.

-Mit is mondtál? - suttozta bele az éjszakába én pedig úgy döntöttem, mindez várhat, várhat reggelig.